

Abstrakt

Předložená diplomová práce se zabývá filosofickým dílem rakouského myslitele Rudolfa Steinera (1861–1925). Soustřeďuje se přitom především na jeho epistemologické myšlení, neboť si za hlavní cíl klade vyložit jeho teorii poznání. Práce je strukturována do čtyř kapitol. Nejprve seznamuje čtenáře se Steinerovým životem, myšlenkovým vývojem a dílem, a to zejména tím, jež spadá do první, tj. právě filosofické (a nikoli ještě theosoficko-anthroposofické) fáze jeho tvůrčího života. Poté pojednává o jeho vztahu k J. W. Goethovi, jehož myšlenkový (a zvláště přírodovědecký) odkaz mu byl hlavním pramenem inspirace, a zároveň také načrtává základní podobu Goethovy vědecké metody a jejího epistemologického pozadí, totiž jeho empirického a současně objektivního idealismu, který Steinera hluboce oslovil a motivoval k sepsání prvního svého filosofického spisu: *Grundlinien einer Erkenntnistheorie der Goetheschen Weltanschauung* (1886). Tomuto dílu, v němž vlastně popsal a pojal svou teorii poznání zároveň jakožto teorii poznání Goethovu, je věnována třetí kapitola. Analyzovány a interpretovány jsou jeho hlavní tři na sebe navazující oddíly, ve kterých formuluje své pojetí zkušenosti, myšlení a poznání. Poslední kapitola pak podává výklad noetické části Steinerova filosofického *operis magni*: *Die Philosophie der Freiheit* (1893). Důraz je kladen zejména na objasnění jeho veskrze idealistických názorů a tezí o (duchovní) podstatě myšlení, neboť převážně na nich stojí nejen jeho koncepce poznání, ale vlastně celá jeho (monistická) filosofie, a v jistém smyslu dokonce i jeho anthroposofie.